

SLUFTEROORD.

Hemelvaartsdag 1985.

We zijn laat deze morgen als we op weg gaan richting de Geul. Alvroeg zijn we op deze warme ochtend het fietspad overgestoken en hebben onze tijd verdroomd op een duintop aan de rand van de Sluftervallei. Behoudens een alarmerend gruttopaar en roepende Scholeksters was er op vogelgebied niet veel te beleven. Een jagende Blauwe Kiekendief in de zeereep en een vlucht Rosse Grutto's brachten wat leven in de brouwerij. Bij de Geul treffen we jongelui uit het zuiden en enige Duitsters; allen enthousiast loerend door kijkers naar twee Lepelaars, een achttal Krakeenden en enige Dodaarsjes. En onwillekeurig maak je een vergelijking met het "weideplasje" in Spaarnoude, waar we dit alles zo maar voor het "pakken" hebben. Maar bij ons broeden de Lepelaars niet en de "scenery" is ook wel even anders in de Geul.

Het wordt druk met autotoeristen langs de Noordzeekust en daarom gaan we naar Dijkmanshuizen. Ook hier nogal wat leven. In de lucht boven de broedplaatsen kriesende Kokmeeuwen en Visdieven, die twee Zwarte Kraaien uit de kolonie wejagen. In de grasberm langs de rijweg staan buitenlandse auto's met geopende portierramen waaruit kijkers en telenzen steken. De vogels worden weer rustig als de kraaien vertrokken zijn; ze hebben klaarblijkelijk weinig of geen hinder van de "bermtoeristen". Met de 7x50 zoeken we de kolonie af, en tussen de Visdieven, Kokmeeuwen en Kluten zien we de eerste Dwergstern. Bij nauwkeurig zoeken ontdekken we er nog drie, allen dichtbij de waterloop en een zandstrandje. In de schaduw van de Fiat stellen we de telescoop op en wachten af. We zijn ver genoeg van de vogels verwijderd om geen hinder te veroorzaken. Wat zijn ze klein en onopvallend; de witte voorhoofdsvlak en de gele snavel met de zwarte punt valt op. Plotseling verschijnt, onder het nodige misbaar van het vrouwtje de man met zijn typische vliegwijze en een visje in zijn snavel. Stijf rechtop met hangende vleugels omcirkelt het mannetje met een korte stijve dribbel zijn geliefde, de vis uitdagend bungelend voor haar snavel. Na veel loopwerk volgt uiteindelijk en met onduidelijk geharrewar de copulatie.

Het mannetje komt uit deze strijd te voorschijn..... met de vis in zijn bek. En weer gaat hij in de paringsdribbel wat resulteert in een fikse stoeipartij achter de graspol. Maar nu is hij de vis kwijt.

Zijn collega's zijn minder gelukkig en zijn het visje al bij de eerste keer kwijt. De mannetjes verdwijnen over de Waddendijk. Het gekrijs van de vrouwtjes verstomt en begint weer in alle hevigheid als na ongeveer drie kwartier de mannen weer met buit verschijnen.

De gussenpozen variëren van drie kwartier tot een uur. Een van de wijfjes maakt een scharrelbeweging, net als of zij iets wil wegstoppen onder haar borstveren. Dit blijkt een ei te zijn.

Af en toe krijgen we grote vluchten Rosse Grutto's in de kijker die weer invallen op een soort grote verzamelplaats naast de broedkolonie.

Af en toe stijgt er een Tureluur op om boven een wijfje te blijven hangen. Broedende Kluten met jongen langs de strandjes. Bontbekjes die dreigen als een Kluut te opdringerig wordt.

Meer naar het Noorden, nabij Oosterend, wordt het minder druk langs de kant. Gemengde vluchten Rosse Grutto's en Kanoeten in prachtkleed, een enkele Krombek en verder een 20-tal Rotganzen. Op de zandige eilandjes, van de wal gescheiden door smalle slenken, broeden Kluten. Hier hebben we verscheidene dagen doorgebracht en jonge Kluten uit het ei zien komen. Ook zagen we hier af en toe een renpartij van enige Tureluurs met de sprong over de rug van de partner, het ruggelings strekken van de vleugels gevolgd door de copulatie soms nog vooraf gegaan door de loodrechte stijgvucht van het mannetje onder een typisch sjirpende zang. We hebben foto's gemaakt van dit alles, zonder de vogels op enigerlei wijze te storen. Het is een kwestie van afstand houden en de telescoop gebruiken.

Texel in de broedtijd is voor ons een jaarlijks terugkerende happening.

J.A. de Vries

G.M. de Vries-Deelder.

KLEINE STRANDLOPERS.

Foto F. Dorel